

12-14 – 3r premi prosa
Autora: Lúdia Perdiguero Tutusaus

Sempre desperta...

Sabeu el que és el parar? No, no tant com jo.

No entenc com no podeu deixar de fer-me servir. Em sento tant estimada! Sóc una part tant important de la vostra vida. Cada dia, cada hora, cada minut, cada segon estic treballant per a vosaltres! No paro, fins i tot continuo a la nit. Però en el que no puc parar de pensar és en el que faig perquè seguís tant enganxats?

M'actualitzo, i tornem a començar. Em feu fer fotografies fins i tot a gelats! Que fan una pinta... Ah! Sabates, com m'agradaria a mi, poder porta-ne! A, i els ulls, que bonics! Però una cosa que em fa molta gràcia és, perquè quasi totes les adolescents us tapeu la cara o traieu la llengua cap a fora! O les dues coses juntes! O persones que no pareu de donar "m'agrada" a cada fotografia, sense quasi mirar-les! Pot ser ... sou addictes a mi..., això ja em comença a fer por...

Hi ha més usuaris cada dia, i jo ja no dono a l'abast per poder acontentar-vos a tots! Però és que això no només em passa a mi, també els passa als meus amics Facebook, Twitter, Snapchat... entre d'altres.

Però no parar també té la seva part bona. Amics meus, us he vist créixer, m'heu presentat els vostres xicots o xicotes, les vostres ruptures, els estudis, les aficions...! Per sort, tinc una memòria excel·lent i em recordo de tot el que heu estat fent, des del primer moment fins a l'últim.

M'encanta veure-us progressar, els uns, amb dibuixos, els altres, amb fotografies, esports, cants, escrits...

Si us plau, si algun dia us voleu desfer de mi, penseu que jo mai m'oblidaré de vosaltres, quedareu sempre a la meva memòria...